

CARTILE SATEANULUI ROMANU.

PENTRU

TOTE TREBUINTIELE POPORULUI ROMANU.

Ese in fie-care luna odata. Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu intregu e 1 fl. v. a., pentru Roman'ia 3 franci — lei noi. Abonantii voru primí cá premiu portretulu lui *A v r a m u J a n c u* — platindu numai 30 cr. pentru cartea de transportu si pacuetarea aceluia.

Preotulu Romanu.

Diurnalu besericescu, scolasticu si literariu.

Ese in fie-care luna odata.

Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 4 fl. [10 franci — lei noi.] Abonantii voru primí cá premiu portretele Metropolitiloru romani *Mironu Romanulu* si *Dr. Joanu Vancea* — platindu numai 50 cr. pentru cart'a de transportu si pacuetarea acelor'a.

Amiculu Familiei.

Diurnalu socialu, beletristicu si literariu.

Ese in fie-care septemana odata — *Dominec'a*. Pretiulu de pren. pre unu anu e 5 fl. [13 franci — lei noi], $\frac{1}{2}$ anu 2 fl. 50 cr. [7 franci — lei noi.] Abonantii voru primí cá premiu portretulu distinsulu filologu si istoricu *Timociu Cipariu* — platindu numai 30 cr. pentru cart'a de transportu si pacuetarea aceluia.

Higien'a si Sco'a.

Fóia pentru sanetate, morbi, educatiune si instructiune.

Ese in fie-care luna odata. Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 2 fl. [5 franci — lei noi.]

Gur'a Satului.

Diurnalu glumeti, sociale-politicu-tocu. Ese in tóta Marti-sér'a.

Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 6 fl. [20 franci — lei noi] pre $\frac{1}{2}$ anu 3 fl. [10 franci — lei noi]

Tóte aceste 5 diurnale deodata abonate costau pre I anu 16 fl., $\frac{1}{2}$ anu 8 fl. — pentru Roman'ia si strainatate pre I anu 50 franci — lei noi, $\frac{1}{2}$ anu 25 franci — lei noi.

 A se adresá la Administratiunea loru in Szamosujvár.

GHERLA.

JM PRIMARÍ'A „GEORGIU LAZARU.”

1880.

CĂRȚILE SATEANULUI ROMANU.

Descépta-te Romane!

Cartea IV.

Aprilie.

Anulu 1880.

LA
ROMANI'A LIBERA
SI
INDEPENDENTA.

Salta si te veselesce adi, o! juna Romanía!
Fà-ti o di de serbatóre; — plâns'ai destulu in robía,
Pâna lantiulu ti-ai sdrobitu!
Cânta adi voióse inmuri; cà-a sclaviei érna-amara
A trecutu de totu, si sant' a libertatii primavéra
Si pe-alu teu plaiu s'a ivitu!

Libertatea-i curatu aeru for' de care-o ginte piere!
Pâne santa, ce nutresce si dà celui slabu putere
A-si creá unu viitoriu;
Grâu, ce cresce numa'n tierna cu viu sange ingrasiata,
Si se secera cu spad'a, candu fortun'a-i mai turbata,
Candu prin ventu mii glontiuri sboru.

Prin o astfeliu de fortuna tu-ai trecutu o! Romanía,
Si de spad'a-ti ce la Plevn'a a trasnitu in tirania,
Europ'a s'a uimitu
Totusi cei mari câte piedeci ti-au vêritu in drumu de-odata
Spre eunun'a libertátii cu-alu teu sange cumparata
Candu tu falnicu a-i pasitu!

Sangele-ti versatu in lupta le-a parutu pré mica plata,
Au doritu inca adausu din alu teu trupu o bucata,
Mândrulu corpu ti-au mutilatu!

Si acestu actu de crudîme te-a dorutu cu-atâtu mai tare
Cà flamêndu de carnea-ti via-a fostu chiaru prietinulu pe care
Tu de mórte l'ai scapatu.

Inse nici cu-atât'a jertfa, densii nu se 'ndestulira;
Din sangele, ce-ti remase a nutri, vai! te silira
Pe veci mîi de lipitori

Te-ai supusu sí la acést'a suspinându amaru... Si éta:
Dupa multe lacrimi, totusi virtutea-ti e coronata!
Au trecutu cumplitii nori!

Ah! indaru a-ti vrutu nori negri! se ucideti mândrulu sóre
V'a topitu alui caldura! Adi pe bolt'a lucitóre
Elu suride mai frumosu!

Esti libera, fic'a Romei! Esti stapân'a sortei tale!
De-acum poti pasi voiósa p'a culturei verde cale
Catra scopu-ti gloriosu!

Libera, neatêrnata . . . Prin virtutea ta divina
Din despretiuita sclava devenit'ai o regina
Respectata 'n resaritu;
Si salonulu Europei, locasiu splendidu de regine
Unde n'avéi eri intrare: s'a deschisu adi pentru tine
Si in sinu-i te-a primitu.

Libera . . . dar vai a' vietii díle nu-su totu zimbitóre
Si de-acum, se te scutéscă de orcane stricatóre,
Altu braçiu nu-i decâtu alu teu . . .
Curagiu inse! Bunulu geniu, ce te scóse din robfa,
Nici de adi n'o se te lase! . . . Cu tine va fi 'n vecta
Alu dreptatii Dumnedieu!

Inainte, mica tíera! totu pe calea inceputa:
Si din valea suferintiei, unde-ai statu necunoscuta
Seculi, plangêndu ne 'ncetatu,

Vei sosi acusi la culmea stralucita a marirei,
Unde suridiendu te-ascépta din'a, tronulu fericirei
Si alu gloriei palatu.

Erai stea, acum esti sóre. . . Si lucirea ta marétia
A stersu si din peptulu nostru a 'ntristării négra cétia,
Vediendu chipu-ti zimbitoriu,
Ne simtímu mai tari in sufletu, uitám jalea, dejosirea,
Chinurile, ce ne-apasa: si gustámu adi fericirea
Ce ne luce 'n viitoriu.

Salte astadi totu romanulu! Saltá juna Romania!
Fà-ti o di de serbatóre. — Plâns'ai destulu in robia
Pâna lantiulu ti-ai sdrobitu! —
Cânta adi voióse imnuri: cà-a sclavéi érna-amara
A trecutu de totu, si sant'a libertatii primavéra
Si pe-alu teu plaiu s'a ivitu!

Petru Dulfu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Convorbire între doi sateni.

— Ei Todore. De multu nu te-am vediutu, — dora n'ai fostu bolnavu?

— Multiamu lui Domnedieu, sum sanatosu. Apoi pâna mai am inca vinu in pivnitia si malaiu in cosiu nu me superu. Am o fire de totu buna.

— D'apoi bine si faci, fora totusi nu mi se pare de tine, faci'a ta 'mi spune ca éra ai ceva necasu.

— Asiá e; necasurile pre ómeni ambla, si s. scriptura dice ca „multe 'su necasurile dreptíloru.“ Ne omóra si darea cea mare, apoi mi-am cumperatu cu mare necasu si eu puçinu locu asta tómna, de diumetate inca nu l'am platitu si terminu se apropie. (Mai multu inse me séca ace'a ca nu 'mi potu saturá feme'i'a de bani, totu mereu i trebuie séu un'a séu alt'a, cási cum la mine ar' fi toti banii imperatiei.)

— Nu mai dîce. Fin'a mea Susan'a e economă buna, eu celu puçinu asia o cunosc. Ea nu predéza, nu ambla dupa haine scumpe, er' in cas'a ei tote 'su in rendu bunu si curate cá oglind'a. Ce pecate, dora numai nu si-a cuprinsu dragutiu acumu la betranetie?

— Nu, ace'a nu o va face nici odata. De credinti'a si iubirea ei nu am de a me plînge nici câtu de puçinu. — La Pasci se implinescu douedieci si siese de ani decându traimu la olalta, dóra numai nu ne vomu face de risu acumu la betranetie. Fora cu fét'a mea Carolin'a nu-su impacatu. La acést'a f-i trebue atâtea podóbe incatu nu sciunde mi-e capulu.

— Cum se póte finule cá dora Carolin'a e o féta harnica. Scie croii si cosa cá ori si care féta de domnu. Neci odata nu-i pica lucrulu din mana; apoi o féta asia de harnica cá-sciga atát'a câtu î trebue pre vestminte.

— E dreptu cumca Carolin'a mea scie tote lucrurile ce se tienu de o femeia si inca cum se cade. Fora mam'a ei i-a bagatu grelusi in capu, dicându cá eu am 100 jugere de pamentu — de cele 600 fl. cu cari 'su detoriu nu vré se scie si asia trebue se amble in vestminte de giolgiu séu nu sci cum f-i mai dîcu, pare-mi-se cá jidanii dela cari terguescu lu numescu sifonu si rumburgu. De atunci apoi coconiti'a nóstra nu voiesce a portá vestminte din pânz'a tiesuta in casa, ci merge si cumpera dela jidani sifon si rumburgu. Cine au mai si auditu asié ceva; — mei, se-ti fia rusine a portá ce'a ce faci tu cu mân'a t'a, ér ce facu si vendu lipitorile satului, nu?

— Dieu ace'a e destulu de reu finule; — deorece lînga rumburgu si sifon mai trebuescu multe de tóte.

— Firesce. Abia am culesu asta tótna cucuruzulu, si mam'a s'a a si inceputu a numerá pre degete de ce are lipsa fét'a ei: bunda s. a. I-am disu cá i-voiu face din nesce pei de mielu, amu tare frumóse pei adunate anume pentru ea. Dar' se

fi auditu numai ce larma a facutu: „ce“ mi dise „nu ti-ar fi rusine se-ti porti fét'a in bunda de pei de mielu, candu a invetiatoriului si a notariului ambla in bundi cu prima de vulpe — desî parentii loru n'au neci uuu petecu de pamentu? — “ In desiertu i-am spusu cumca mam'a mea n'a mai amblatu in bunda de vulpe, că n'am scapatu de ea, pâna i-am datu pretiulu aloru doi vitiei de unu anu. I-au cumperatu o bunda încâtu candu 'mi vedu fét'a imbracata neci nu cutezu se vorbescu cu ea.

— Nó, tréca-ducase o bunda inca nu e o lume.

— Credu si eu nanasiule, ca n'ar fi asia multu, desî 'mi sta in pretiulu aloru doi vitiei, déca asiu scapá cu atât'a. Dar' dupa unu necasu vinu si altele. Asia déca i-am cumperatu bunda i-au trebuitu si papuci, apoi unu pieptariu de barsionu, si cá se nu-i fia frigu la mâni si-au cumperatu nu sciu dio io ce nume nemtiescu are... mufu. La grumazu in locu de a-si cumperá o naframa frumósa de metasa si-a cumperatu si ea nesce gulere mari cu cipe cum are si fét'a lui Iczig. Apoi in locu de a folosi o bumbusca micutia négra, 'si pune la nafram'a dela gátu o bumbusca scumpa ce are unu capu mai catu o icona de mare, ma inca pre capulu acel'a se vede pingalitu si o icóna de femeia impodobita cu petrii scumpe la grumazi, ér' la pieptu desvalita.

— Nó, apoi acum'a ast'a totu e pré multu.

— Eu inca le-am ceteratu destulu, dar' nu potu invinge cu Susan'a, ca déca se pornesce odata, nu-o mai poti oprí. 'Mi díce ca eu se am grigia de feciori, ca de féta se va ingrigi ea. Ea scia mai bene cum e mod'a. Me-a facutu de am cumperatu si unu canapeiu atâta de móle încâtu me temu se siedu pre elu, acumu me-am fostu dedatu a siedé pre celu de scandure.

— Dar' de ce folosu vi-e canap'a ace'a?

— Chiar' acést'a am întrebatu-o si eu de Susan'a. Dar' mi-a si respunsu. — „Numai nu poftesci, mi dise cá, Carolin'a dupa ce are acum'a vestminte cá o domnisióra, se siedia pre laviti'a de scandura“?

— E bine; dar' Carolin'a ce díce la tóte acestea?

— Ce se díce? D'apoi si ea e stranepóta de-a Evei. Ba inca ce e mai multu, acum nici perulu nu si-lu pórtá impletitu in doue codi ci si-lu aduna in verfulu capului si asié 'si face unu capu cá o pupaza. Neci nu se uita pre fetele vecinului, ba inca nici pre a judelui, ci ambla totu dupa a notariului si a popei. Apoi la joculu satului nu-o poti duce pentru lumea ast'a, dóra neci legata.

— Dar' rogu-te, pentru ce?

— D'apoi mam'a s'a díce: „fét'a mea nu-i crescuta cá se se amestece între prosti.“ Desí sciu bine cumca nici unulu din famili'a nóstra n'a fostu domnu. Eu cugetám ca o voiú maritá dupa Josifu bocotanului, care e unu copilu bunu si lucratorju de pamentu intocma cá si mine. Apoi spunendu-ti adeverulu la féta inca i-a placutu de elu; fóra de cându a imbracatu bonditia cu prima de vulpe, de cându avemu canapa umpluta si oglinda cu rame aurite in casa si de cându ambla incarcata cu atatea secaturi la manuri, capu, grumadi s. a., de atunci neci nu voiesce cá se auda pomenindu-i-se numele lui. De unu timpu incóce tare desu vine la cas'a mea adjunctulu notariului, — carui'a precum vedu f-i place de fét'a mea; totu mereu mi-lu lauda si mam'a ei, dar' dieu mie nu-mi place si nu lu potu suferí, pentru vorb'a lui cea asia de pe susu din care eu numai totu alu diecelea cuventu 'lu precepu. Dar' voiú vedé eu ce va fi; mai bine va crepá pamentulu, decâtu cá se-mi marítu fét'a dupa sarantoculu ace-l'a de adjunctu. }

— Tare intieptiesce vei lucrá finule. Eu inca sciu ce platesce domnisorulu adjunctu, — e o pasera buna. Dar' se te intrebu finule, poti tu portá cheltuelile acelea ce-su impreunate cu canap'a cea umpluta si cu prietiniile celea multe? Pentru cá eu am audítu cumcá la cas'a t'a se dau prandiuri si ojine domnesci, — acolo e domn'a notarésa, preutés'a si femeia domnului colectoru de dare.

— Ba dieu nanasiule, nu mi crede, dar' nu me potu ajunge cu nemicu, pre dí ce merge me facu mai calicu. Asta tómná inca am fostu silitu se-mi vendu nesce junci frumosi ce i-amu fostu avutu. Er' asta érna am vendutu doi porci grasi, cá se aiba cu ce merge femeia si fét'a mea la balu in orasiu, — desí nu sciu apoi cum vomu mâncá bucate unsuróse la véra.

— Si eu dícu, cá vei serací de totu, déca o veti méná totu asié cu cheltuielile. Acum ai vendutu din junci si porci, mai tardíu vei vinde si din bucate si pamentu, ér' in urma vei fi silitu cá se iei bani imprumutu dela jidovi ori armeni cu camete mari. Ferésca Ddieu, numai se nu fi silitu a luá bani imprumutu dela jidovu ori armeanu; cáci cându i esti detoriu si numai cu cincii floreni inca nu poti scapá de ei pâna ce nu subscrii o obligatiune ca la anulu séu si numai la câte-va luni i vei dá 10 floreni, in locu de 5, — si mai departe, totu mai multu te ingreunéza, pâna in urma 'ti iá mosí'a mai pre nemicu.

— De acé'a me temu si eu, inse ce se sciu face?

— Ce se faci? 'Ti voiu spune eu. Aduci-ti aminte de dícal'a: „nu te intinde numai pâna unde 'ti ajunge hain'a!“ Asié dara celu-ce se intinde mai tare i va fi frigu la pecióre. Asié dieu finule, tu te intindi cu cheltuielile mai tare decâtu 'ti ajungu venitele, deci grigiesce bine cá te vei opintí. Díci ca nu te lasa femeia si ca face larma

in casa. Asié dieu, dar' óre nu se díce si in cartile cele sante cá „femei'a se se téma de barbatu“, — cu atátu mai vertosu trebue se se téma a spesá mai multu decâtu le ajunge pung'a. Nu dícu eu cá barbatulu cá si capulu casei póte se faca elu numai de sene totu ce va voii — ci ca tóte se le faca in buna-intielegere cu femei'a s'a, si numai déca vede cá n'are cu cine se intielege, atunci se se folosésca de puterea lui data de a domní si direge lucrurile casei sale dupa cum va afá de bene. Cu unu cuventu barbatulu se fia barbatu totudeaun'a si stapênu in cas'a s'a, fiendu-ca ace'a nu e mama adeverata, ace'a nu-si cunósce cum se cuvine detorintiele s'ale, care 'si imbraca fét'a s'a in vestiminte mai pre susu de starea s'a, si stêrnesce in dens'a iubirea desiertatiuniloru lumesci si prin acést'a o face ingâmfata.) Asié sta lucrulu si cu fét'a t'a. Ea a fostu o copila tare buna, blânda si harnica. Abié a inceputu mam'a ei a o imbracă in haine domnesci si éta, acum neci nu se uita pre feciorii din satu, nu ambla pre ulitia cu fetele, ci numai intre domni se afla bine. Pâna ce purtá bunda de mielu, inca-i placé de Josifu bocotanutului, dar' acum decându are bunda cu prima de vulpe mai bucurosu asculta minciunile adjunctului, care ce e dreptu ambla in nadragi, dar' pâna-i lumea nu va fí asié harnicu cá Josifu. Dara atát'a nu va fi de ajunsu. Sêmburii cei rei au prinsu radecina in anim'a ei. Acum'a despretiuesce numai pre cei prosti, pre fetele si feciorii de rêndu din satu, mai târdíu inse va despretiúí si pre tatalu seu si pre mam'a s'a, — i va fí rusíne de voi. Ce díci vecine, voiesci cá se se implínésca cu tine tóte acestea?

— Cum se voiescu. Din contra me temu si sum ingrigiatu cá ce va fí capetulu la tóte acestea?

— Ei bine, déca nu voiesci cá se ajungi nesce díle atatu de amare atunci fí tu stapênu la casa, spune-i femeiei

tale că tu esti capulu casei de care trebne se asculte si ea si fét'a ei. Pune la o parte canap'a cea umpluta, vestmintele cele scumpe si capulu celu de pupaza. Acum'a inca mai e tempu, preste puçinu inse a fi pré tardfu. Déca se voru superá o léca femeile nu bagá de séma nemicu, căci mai tardfu si ele inca voru vedé ca ai avutu dreptu. Rabdare numai, apoi nu te teme de nemicu. Ceriulu inca adese-ori e inoratu, cu tóte acestea dupa noru vine seninu. Eu se fiu in loculu teu asié asiu face.

— Dieu ace'a neci eu nu voiescu, cá la fét'a mea se-i fia rusíne de tatalu seu si de mam'a s'a. — Asié voiu face cum ai dísu tu. — De astadi inainte sciu ca nu vei mai vedé intrându in cas'a mea atâtea nimicuri cumperate dela jidani. Eu n'am de cugetu si neci nu voiescu a face din fét'a mea o domnisióra ingâmfata, fòra numai o económa buna si harnica. Er' mamei sale i voiu spune cá se puna astadi capetu la ospetiele cele domnesci, si ca domnisorulu adjunctu mai multu se nu-mi intre in casa, — pentrucá dieu io l'oiu purecá. Uita-te numai, am si asudatu de necastu! Fetei mele se-i fia rusíne de tatalu seu, care i căsciga pana de tóte dñlele? Voiu vedé eu ce voiu face. Domnedieu 'ti dé sanatate nan'siule!

Domnedieu 'ti ajute si tñe finule!

J. F. Negritiu.

Sas u - V o d a.

— Traditiune poporala din Bucovin'a. —

In partea despre média-di a târgului Siretiu se afla unu délu cu numele „S a s c'a.“

Aici, pe-acestu délu, pe-acarui cóste se mai potu vedea inca si acum'a remasítiile de pétra a unei cetatiui stravechi, se dñce că a fostu resiedinti'a lui „S a s u - V o d a.“

Dómn'a lui Sasu-Voda, dîce că erá de-acasa sasóica, si asia de tare inchinata si aplicata spre credinti'a parintiloru sei, că ea nici de cum nu voiá se tîie serbatorile de-odata cu barbatulu seu, cu Sasu, care erá de legea nostra, adeca resariténa si care tîenea serbatorile strabune de-odata cu Români, ci ea le tîenea totudeaun'a de-odata cu Nemtii.

Sasu-Voda, dela unu tempu vîediéndu ca numai de gîiab'a î-si bate capulu cu dîns'a, că soçi'a sa e asié de inchinata si indareptnica că nu-o póte nici intr'unu chipu induplicá se tîie serbatorile de-odata cu dînsulu, nu-i dîse mai multu nemica, ci-i dete pace se tîie serbatorile cîndu a vrea si cu cine-a vrea, ba! elu î-i dete voia se-si zidésca inca si-o besericutia mica, in care se se inchine in legea sa.

Éta inse ca pe la Florii, nu se scie acum'a anume in care anu, Sasc'a, adeca soçi'a lui Sasu, î-i dîse soçiului seu, că ea are mare serbatóre, ca diu'a acést'a e o dî fórte insemnata pentru dîns'a, deci nime dintre curteni nici dintre târgoveti se nu cuteze a lucrá, nici a face óresicare veselía, că ea, déca n'oru ascultá-o, are se se supere de mórte.

Sasu-Voda, cá unu omu bunu, ce erá, o ascultá. Elu dete indata porunca tuturoru curteniloru si târgovetiloru cá nime se nu lucreze nemica, nici se se veselésca, ca Dómn'a sa are serbatóre mare, si că póte se i se intêmples ceva decum-va voru cutezá si voru lucrá, séu se voru veselí, si apoi . . . se nu fia vin'a lui atunci, cîndu î-i va pedepsi pre toti cei ce n'oru ascultá de densulu, care dupa cum a cascigá. . . .

Curtenii si toti târgovetii 'lu ascultara pe Sasu, si nime n'a lucratu nici nu s'a veselitu in aceea dî, si Sasc'a a petrecutu Floriile dupa placulu ei.

Scurtu tempu dupa acést'a sosira si Floriile lui Sasu-Voda, adeca Floriile nóstre ale Româniloru.

Acum'a spuse si elu Dómn'ei sale, ca pe câtu tempu va fi la beserica si se va rugá, nici ea si nici unu curténu de legea ei se nu lucre, nici se se veselésca, fiindu-ca serbatórerea acést'a pentru densulu inca e o serbatóre fórte mare, si

de voru cuteză unii si voru lucrá, séu se voru veselí, pe urma, déca-i va pedepsí, se nu le para reu!

Dar' Sasc'a se fi dísu atunci:

„Ce-mi pasa mie de serbatorile tale!“ . . .

Éra dupa ce s'a dusu soçiulu seu, adeca Sasu, la beserica, ea indata a chiematu lautari, pentru-cá la dèns'a trecuse acum'a postulu mare, si cum au venitu lautarii, indata li-a poruncitu se cânte. Lautarii . . . ce putura ei face? . . . se supusera si incepurá a cântá. Ér' Sasc'a cu curtenii, carii erau de-o lege cu dens'a, si cu ceialalti straini, despre cari se díce cá pe-aceea vreme erau fórté multi in Siretiu, incepura a jucá si-a se veselí, facându prin acést'a in ciuda lui Voda si tuturoru Româniloru.

Sasu audí totu ce se intemplá in cetatiui'a sa si se superá fórté tare, dar' nu spuse nimenui nemica, ci stete in beserica si se rugá lui Dumnedieu pâna la sfèrsítulu liturgiei.

Dupa-ce s'a sfèrsitu acum'a liturgi'a si dupa-ce a luatú Sasu nafura se 'ntórse acasa dela beserica si vediéndu cá lautarii inca totu cânta, si cá soçi'a s'a n'a voiitu se-lu asculte, ci inca i-a facutu in ciuda, s'a mâniatu focu si indata a poruncitu ostasíloru sei se derime tóta cetatiui'a precum si beseric'a soçiei sale, care se aflá in mân'a stânga a drumului cum se merge la beseric'a de adi a Sântei-Treimi.

Acést'a porunca a lui Sasu-Voda îndata s'a si implinitu, căci ómenii sei, toti néosi Români, cari erau de-o lege eu dènsulu, si-aveau mare pocsie pe toti veneticii si lipitorii straini, câtu ai scapará dintr'unu amnariu sfarmara tóta cetatiui'a si beseric'a Sascei, dându-le focu si bombardându-le din tóte partile si omorèndu atátu pe Sasc'a, câtu si pre toti cei de-o lege cu dèns'a, carii îndrasnira de-a calcá porunc'a domnésca si-a se veselí, pe cându Sasu-Voda erá dusu la beserica si se rugá lui Domnedieu . . .

Mâni'a lui Dumnedieu ce erá! . . . Cându incepura Romanii a se aruncá asupr'a veneticiloru necinstitori si batjocuritori de serbatorile romane, intr'o clipita de ochi pre toti

Îi facura farîmi asia ca lungu tempu dupa acést'a nu s'a mai zaritu prin Siretiu seméntia de-a loru . . .

Sasu-Voda inse, dupa ce a poruncitu ostasiloru se sferme cetatiui'a si beseric'a dómnei s'ale, díce ca pana intr'atât'a i s'a impetrítu anim'a cá indata a parasítu Siretiulu si s'a cém mai dusu, dar' unde s'a dusu? . . . nu se scie nici pana in diu'a de asta-di . . . Nime nu scí incatròu a apucatu? . . . câtu a mai traitu dupa acést'a intemplare si unde a moritu? . . .

Ce'a ce se scie este, cá délulu unde a fostu resiedinti'a lui, precum si remasítiele besericei Dómnei s'ale, s'au numitu dupa ace'a si se mai numescu inca si pana in diu'a de asta-di „Sasc'a," dupa numele soçiei s'ale, care si-a aflu mórtea dimpreuna cu cei de-o lege cu dêns'a sub zidurile cele sfarmate si darimate ale cetatiuei . . .

Si se mai díce inca, cá acestu Voda nu se numiá „Sasu“, ci altulu erá numele lui celu adevveratu; elu numai se poriclia „Sasu“ pentru cá Dómn'a lui a fostu sasóica.

Êr' ce se atinge de cetatiuie si de beseric'a Sascei spunu tégovetii din Siretiu, cá au remasu parasite, . . . cá nu le-a mai tocmitu de-atunci incóce si cá ruinele loru cu vr'o câtev'a dieci de ani mai inainte (de 1880) eráu cu multu mai mari, inse nesocotinti'a si nepriceperea tégovetiloru romani de-a pastrá cu scumpetate remasítiele strabune si mai alesu lacomi'a strinsuriloru straine, îi impinse intr'acolo, ca mai multi au sapatu si-au luatu pétra de acést'a si au intrebuintiatu-o pentru zidirea mai multoru case si cârsme din téggu . . .

Dar' se nu ne miramu de acést'a fapta, cáci cam asia se intempla mai pretutindene cu remasítiele strabuniloru nostri.

Rele naravuri!!

S. Fl. Marian.

Proprietariu, Editoru si Redactoru respundietoriu: Nicolae Fékete-Negrutlu.

Gherla. Imprimari'a „Georgiu Lazaru.“ 1880.

IMPRIMARI'A GEORGIU LAZARU in GHERL'A

primesce spre efeptuire grabnica

ORI CE LUCRARI DE IMPRIMARIA

— Bilete de visita, Invitatiuni la cununía, balu etc. Anuncia, Contracte, Rubricate etc. —
sî comunica in celea 5 diuarie, cari aparu intr'ens'a in mii de esemplarie

totu soiulu de publicatiuni

pre lînga pretiurile cele mai moderate.

Tiene DEPOSITU MARE de TIPARITURI de lipsa la oficiale tractuale, parochiale, pretoriale, notariale si comunale — precum sî de totu soiulu de **papiru** sî **unelte de scrisu.**

100 Bilete de visita	50 cr.—1 fl.
100 Contracte . . .	— " —1 "
100 Plenipotentie .	50 " — "

Tóte tipariturele pre 1 cóla
in 100 esempl. cu 1 fl. pre 1/2 cóla
in 100 esempl. cu 50 cr.

!!! Pretiuri fóрте moderate !!!

!!! Servitiu promptu !!!